

JEHO PRÍBEH (4. január 2024)

#4 NEBOJ SA, ZACHARIÁŠ (Lk 1, 5 - 25)

Evanjelium

Za čias judejského kráľa Herodesa žil istý kňaz menom Zachariáš z Abiášovej kňazskej triedy. Jeho manželka pochádzala z Áronových dcér a volala sa Alžbeta. Obaja boli spravodliví pred Bohom a bezúhonne zachovávali všetky Pánove prikázania a ustanovenia. Nemali však deti, lebo Alžbeta bola neplodná a obaja boli v pokročilom veku.

Keď raz prišiel rad na jeho triedu a on konal kňazskú službu pred Bohom, podľa zvyku kňazského úradu lósom mu pripadlo vojsť do Pánovho chrámu a priniesť kadidlovú obetu. V čase kadidlovej obety sa vonku modlilo množstvo ľudu. Tu sa mu zjavil Pánov anjel; stál na pravej strane kadidlového oltára. Keď ho Zachariáš zbadal, zľakol sa a zmocňovala sa ho hrôza. Ale anjel mu povedal: „Neboj sa, Zachariáš, lebo je vyslyšaná tvoja modlitba. Tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján. Budeš sa radovať a plesať a jeho narodenie poteší mnohých. Lebo on bude veľký pred Pánom.

Víno a opojný nápoj piť nebude a už v matkinom lone ho naplní Duch Svätý. Mnohých synov Izraela obráti k Pánovi, ich Bohu. Sám pôjde pred ním s Eliášovým duchom a mocou, aby obrátil srdcia otcov k synom a neveriacich k múdrosti spravodlivých a pripravil Pánovi dokonalý ľud.“ Zachariáš povedal anjelovi: „Podľa čoho to poznám? Veď ja som stavec a moja manželka je v pokročilom veku.“ Anjel mu odpovedal: „Ja som Gabriel. Stojím pred Bohom a som poslaný hovoriť s tebou a oznámiť ti túto radostnú zvesť. Ale onemieš a nebudeš môcť hovoriť až do dňa, keď sa toto stane, lebo si neuveril mojim slovám, ktoré sa splnia v svojom čase.“

Ľud čakal na Zachariáša a divil sa, že sa tak dlho zdržuje v chráme. Ale keď vyšiel, nemohol k nim prehovoriť; a oni pochopili, že mal v chráme videnie. Dával im znaky a zostal nemý.

Len čo sa skončili dni jeho služby, vrátil sa domov. Po tých dňoch jeho manželka Alžbeta počala, ale skrývala sa päť mesiacov a hovorila: „Toto mi urobil Pán v čase, keď zhladal na mňa, aby ma zbavil hanby pred ľuďmi.“

Zamyslenie

Možno sa aj my už dlho modlíme ako Zachariáš a Alžbeta, prosiac o svoju duchovnú plodnosť. Ale keď počujeme z pravej strany oltára blahozvesť a v nej posmelenie: Neboj sa, len ver a staneš sa raz pre ľud veľkým požehnaním..., hľadáme vtedy obyčajne len na svoje doterajšie duchovné neúspechy, na zastarané chyby, na nevyslyšané modlitby, zabúdajúc, že Božia všemohúcnosť je vždy nepomerne väčšia ako naša nemohúcnosť. Ak sa nám to ešte stáva, nie je to obyčajná chyba a nie je to malá škoda. A toto Božie slovo treba chápať ako výzvu zbaviť sa jej.

Modlime sa:

Pane,
ty si povedal, že tvoj spravodlivý žije z viery,
ktorá ho vedie k modlitbe a modlitba k duchovnej plodnosti.
Pomáhaj nám, prosíme,
pochopiť túto závislosť, prežívať ju vo svojom srdci
a stále i navonok vyjadrovať.
Amen.

Otče náš,... Zdravas´ Mária... Sláva Otcu...

...Liturgický kalendár na tento deň

*Text a obrázok: - farnosť Saletini Rozkvet;
Kliknutím na obrázok - väčšie rozlíšenie*

 späť na Úvodnu sekciu